

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

12. maj 2020

Besvarelse af spørgsmål 189 alm. del stillet af udvalget den 15. april 2020 efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V) og Eva Kjer Hansen (V).

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Efter hvidvaskloven skal pengeinstitutter (og øvrige virksomheder omfattet af hvidvaskloven) vurdere, om risikoen for hvidvask og terrorfinansiering ved en kunde er lav, mellem-stor eller høj. Vil ministeren uddybe lovgrundlaget og Finanstilsynets vejledninger og give en udførlig og præcis redegørelse for, efter hvilke faktorer/kriterier et pengeinstitut skal/kan henføre en forening til henholdsvis a) lavrisikogruppen, b) mellemrisikogruppen eller c) højrisikogruppen? Gerne illustreret ved forskellige relevante eksempler inden for de tre risikokategorier.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Finanstilsynet, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Pengeinstitutter og andre virksomheder omfattet af hvidvaskloven skal foretage en risikovurdering af hver enkelt kunde og tilrettelægge sine kundekendskabsprocedurer, overvågning osv. i overensstemmelse hermed.

I hvidvasklovens bilag 2 og 3 er der opregnet en række faktorer, der kan bidrage til at afgøre, om der er tale om et kundeforhold med begrænset risiko eller med øget risiko.

Disse risikofaktorer omhandler også foreninger. Pengeinstitutter m.fl. skal således forholde sig til, hvem kunden er, hvilke produkter eller ydelser kunden ønsker, om der er relevante geografiske forhold, der skal tages i betragtning, eller hvilke leveringskanaler der er til kunden. De oplyste faktorer er ikke udtømmende, og der er ikke krav om, at de alle tages i betragtning. I risikovurderingen af kunden skal dog altid indgå en vurdering af forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed.

Pengeinstituttet må forholde sig til samtlige relevante faktorer, og hvad de samlet indikerer for kundens risikoprofil. For eksempel kan en kundes formål med forretningsforbindelsen indikere en høj risiko. På den anden side kan en forretningsforbindelse med en kunde f.eks. indikere en begrænset risiko, hvis forretningsforbindelsen er regelmæssig og varig.

I forhold til Finanstilsynets vejledning henvises der til besvarelsen af ERU spørgsmål 179 alm. del stillet af udvalget den 15. april 2020.”

Med venlig hilsen

Simon Kollerup